

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020-7824

Doknr.
298686

Dato
11-09-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 656 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 656:

”Nu hvor ministeren på samrådet i SOU den 13. august 2020 har afvist forslaget om oprettelse af en retssikkerhedsfond og DF’s forslag om en kompensationsordning, som skal kompensere borgere, der har modtaget forkerte afgørelser, vil ministeren da overveje i stedet at indføre den af Justitia og Advokatsamfundet foreslåede godtgørelsesordning?

Er ministeren samtidig enig i, at godtgørelsesordningen:

- Kan højne retssikkerheden i kommunerne,
- er let og enkel at administrere, da der er tale om standardiserede godtgørelser på mellem 10.000 og 50.000 kr., hvis en kommune påfører borgeren et ikke uvæsentligt velfærdstab ved grov tilsidesættelse af sine pligter efter serviceloven, og spørgsmålet om udbetaling skal afgøres af Ankestyrelsen som led i det eksisterende klagesystem, og
- medfører meget lave merudgifter, da ordningen indgår i det allerede eksisterende klagesystem?”

Svar:

Jeg er altid åben over for nye tanker om, hvordan man kan styrke borgernes retssikkerhed, og jeg forstår ræsonnementet bag Justitias og Advokatsamfundets forslag om en godtgørelsesordning.

Ankestyrelsen omgør alt for mange kommunale afgørelser. Og det betyder, at alt for mange borgere venter i alt for lang tid på en korrekt afgørelse. Det skal ikke være en kamp at få den hjælp, som man har ret til.

Jeg er derfor også enig i, at vi skal gøre noget for at hjælpe de borgere, der kommer i klemme. Men dermed ikke sagt, at jeg umiddelbart kan støtte en godtgørelsesordning. Uanset at man på denne måde kan få et økonomisk plaster på såret, så er den rigtige indsats efter min opfattelse, at der træffes korrekte afgørelser i første omgang. Det vil for alvor være en styrkelse af retssikkerheden for borgerne, at de ikke skal vente på en klagesagsbehandling, før de får hjælp.

Ankestyrelsens omgørelsesprocenter viser desværre alt for tydeligt, at der er et stykke vej, før vi har nået det mål, men det skal ikke forhindre os i at arbejde aktivt på det. Der er – som jeg også oplyste på samrådet den 13. august 2020 om retssikkerhed – allerede iværksat en lang række initiativer, der er målrettet mod at styrke den kommunale sagsbehandling og dermed også borgerens retssikkerhed. Jeg tror, det er vigtigt at kende effekten af de tiltag, før vi overvejer nye. Det er dog ikke ensbetydende

med, at vi ikke skal handle, når vi kan se det helt konkrete behov. Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve, at jeg efter offentliggørelsen af bilstatistikken den 28. august 2020, som viste en gennemsnitlig sagsbehandlingstid i bilstøttesager på 39 uger, har bedt Ankestyrelsen om at tilbyde målrettede undervisningsforløb, som skal hjælpe kommunerne med at sætte sig ind i regler og praksis på området. For en sagsbehandlingstid på 39 uger er uacceptabel.

Som nævnt mener jeg ikke, at en godtgørelsesordning umiddelbart er den rigtige og effektive vej til at styrke retssikkerheden for den enkelte. Hertil kommer, at selv om forslaget umiddelbart lyder som en simpel løsning, så er der en række ubekendte, der gør, at forslaget næppe bliver så enkelt i praksis, men risikerer at blive en administrativt tung ordning.

Samlet set tror jeg ikke på, at kommunerne bliver bedre til at træffe afgørelser ved, at vi straffer dem økonomisk, for det indebærer også, at vi tror på, at kommunerne bevidst træffer forkerte afgørelser for at spare penge. En reel bedring af kvaliteten i afgørelserne kræver efter min opfattelse, at vi sætter ind med dialog og læring og gerne – som flere af de igangsatte initiativer – direkte målrettet konkrete problemområder.

Jeg er som nævnt enig i, at vi skal gøre noget. Vi skylder de borgere, der har brug for hjælp, at de får den rigtige hjælp, og at de får den hurtigt uden at skulle kæmpe mod det system, som er sat i verden for at hjælpe dem. Hvad der yderligere skal til vil jeg meget gerne være med til at drøfte, når de gode tiltag, som vi allerede har iværksat, har haft tid til at virke et stykke tid, og vi kan måle effekten af dem.

Med venlig hilsen
Astrid Krag